

ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΣ

Α΄.

ΕΚΘΕΣΙΣ

**τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας
κ. Ἰωάννου Ν. Θεοδωρακοπούλου
καὶ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Διονυσίου Ἀ. Ζακυθηνοῦ
περὶ τῆς συνόδου τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν**

Ἡ τεσσαρακοστὴ πέμπτη σύνοδος τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως (Union Académique Internationale) ἐπραγματοποιήθη ἐν Helsinki ἀπὸ τῆς 7ης μέχρι τῆς 12ης Ἰουνίου 1971. Παρίσταντο οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἰδρυμάτων τῶν ἑξῆς κρατῶν : τῆς Δημοκρατικῆς (Ἀνατολικῆς) Γερμανίας, τῆς Ὀμοσπονδιακῆς (Δυτικῆς) Γερμανικῆς Δημοκρατίας, τῆς Αὐστραλίας, τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βελγίου, τοῦ Καναδά, τῆς Δανίας, τῆς Ἰσπανίας, τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Φινλανδίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Οὐγγαρίας, τοῦ Ἰσραὴλ, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Νορβηγίας, τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Σουηδίας, τῆς Νοτιοσλαβίας. Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἀνθρώπου (Conseil International de la Philosophie et des Sciences Humaines) παρέστη ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτοῦ Jean D'Ormesson. Τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἐξεπροσώπησαν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτῆς Ἰωάννης Ν. Θεοδωρακόπουλος καὶ ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Διονύσιος Ἀ. Ζακυθηνός.

Ἡ Διεθνὴς Ἀκαδημαϊκὴ Ἐνωσις συνῆλθεν ἐν ὀλομελείᾳ κατὰ τὴν ἐναρκτηρίον (7 Ἰουνίου) καὶ τὴν καταληκτικῆριον (12 Ἰουνίου) αὐτῆς συνεδρίαν. Κατὰ τὴν πρώτην ἀπεδέχθη τὸ σχέδιον ἡμερησίας διατάξεως, ἐνέκρινε τὴν σύνθεσιν τῶν ἀντιπροσωπειῶν, κατήρτισε τὰς ἐπιτροπὰς καὶ ἐδέχθη παμψηφεὶ τὴν αἴτησιν τῆς Τουρκίας, ὅπως μετὰσχη τῆς Ἐνώσεως ὡς τακτικὸν μέλος. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐλήφθησαν ἀποφάσεις περὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων τῆς Unesco διὰ τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῶν ἐνισχύσεων τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως. Ὡσαύτως ἐνεκρίθησαν αἱ εἰσηγήσεις τῶν Ἐπιτροπῶν, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἡ ἐπομένη συνεδρία συγκληθῆι εἰς τὰς Βρυξέλλας ἀπὸ 12ης μέχρι 17ης Ἰουνίου 1972. Τέλος ἐξελέγη τὸ νέον διοικητικὸν Συμβούλιον. Ὁ νέος πρόεδρος, ὁ Βέλγος Ἀκαδημαϊκὸς κ. G. Verbeke, θὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ἀπὸ τοῦ 1971 μέχρι τοῦ 1974.

Τὰ μεγάλα ἐπιστημονικά ἔργα τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως ἀποφασίζονται καὶ διεξάγονται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς. Τοιαῦται ἐπιτροπαὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι: Corpus Vasorum Antiquorum — Catalogue des Manuscrits alchimiques — Oeuvres de Grotius — Dictionnaire du Latin médiéval — Tabula Imperii Romani — Documents inédits concernant le Japon — Corpus Philosophorum — Monumenta Musicae Byzantinae — Catalogus Translationum et Commentariorum — Dictionnaires assyriens — Corpus Vitrearorum Medii Aevi — Dictionnaire Pâli — Corpus des Troubadours — Antiquités Mexicaines — Oeuvres d'Érasme — Fontes Africanae Historiae — Dictionnaires — Sources de la Philosophie de l' Art. Πλὴν τούτων λειτουργοῦν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων. Τὰ πρακτικά τῶν συνεδριῶν τῆς Ὀλομελείας καὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἔχουν καταχωρισθῆ εἰς τὸ τεῦχος: Union Académique Internationale. Compte rendu de la quarante-cinquième session annuelle du Comité, Helsinki, du 7 au 12 Juin 1971, Bruxelles, 1971.

Τὰ πλεῖστα τῶν μεγάλων θεμάτων, τὰ ὅποια συνεζητήθησαν εἰς τὸ Helsinki, εἶναι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως Ἑλληνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μετέσχον τῶν ἐπιτροπῶν: τοῦ Corpus Vasorum Antiquorum (Θεοδωρακόπουλος, Ζακυθινός), τοῦ Dictionnaire du Latin médiéval (Θεοδωρακόπουλος), τῆς Tabula Imperii Romani (Ζακυθινός), τοῦ Corpus Philosophorum (Θεοδωρακόπουλος, Ζακυθινός), τοῦ Monumenta Musicae Byzantinae (Θεοδωρακόπουλος, Ζακυθινός), τῶν Oeuvres d'Érasme (Θεοδωρακόπουλος), τῶν Fontes Africanae Historiae (Ζακυθινός), τῶν Sources de la Philosophie de l' Art (Θεοδωρακόπουλος), τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων (Θεοδωρακόπουλος).

Εἰδικώτερον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Corpus Vasorum Antiquorum οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἀκαδημίας ἐξέθεσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἰδρύματος καὶ παρέσχον πληροφορίας περὶ τῶν παρασκευαζομένων δύο τόμων ἀγγείων τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Tabula Imperii Romani ἐγένετο μικρὸς λόγος περὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον γενομένης συναντήσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐχαρακτηρίσθη ὡς «ἀποφασιστικὴ φάσις» εἰς τὴν διερευνησιν τῶν θεμάτων τοῦ χώρου τούτου τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἀνατολῆς. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Monumenta Musicae Byzantinae οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι παρέσχον πληροφορίας περὶ τῆς δραστηριότητος τῶν Ἑλλήνων ἐρευνητῶν, ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐρευνῶν εἰς τὰς Ἀθωντικὰς βιβλιοθήκας χειρογράφων καὶ περὶ συντασσομένων καταλόγων μουσικῶν ἐντύπων. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Fontes Africanae Historiae ὑπεστηρίχθη ἡ ἄποψις ὅτι τὰ διαφέροντα τῶν ἀρμόδιων ἐρευνητῶν πρέπει νὰ στραφοῦν καὶ πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς πηγὰς, ἀρχαίας, μεσαιωνικὰς καὶ νεωτέρας. Δύο ἄλλοι κλάδοι, Ἑλληνικοῦ καὶ οὗτοι ἐνδιαφέροντος, εὗρισκονται ὑπὸ μελέτην: ἡ Sylloge Numorum Graecorum καὶ τὰ Συμπληρώματα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καὶ Λατινικὰς Ἐπιγραφὰς. Ἀλλὰ τὰ κατ' αὐτοὺς εἶναι ἀκόμη πρόωρα.

Τεματίζοντες τὴν συνοπτικὴν ταύτην ἔκθεσιν, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀνακοινώσωμεν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν γενικωτέρας τινὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ῥυθμίσουν τὴν πολιτικὴν τῆς εἰς τὰ θέματα τῆς διεθνoῦς συνεργασίας. Ἀναμένεται ὅτι ἡ εἰσδοχὴ νέων μελῶν καὶ ἡ πίεσις, τὴν ὁποίαν διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὡς ἡ Unesco

καὶ τὸ Conseil de la Philosophie et des Sciences Humaines, ἀσκοῦν καὶ ἀμέσως καὶ διὰ τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν πιστώσεών των, θὰ ἐπηρεάσουν κατὰ τὸ προσεχὲς μέλλον τοὺς προσανατολισμοὺς τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἐχομεν ἤδη τὰ πρῶτα ἀναμφισβήτητα συμπτώματα. Ἐν τούτων εἶναι ἡ πρόσφατος ἴδρυσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Fontes Africanae Historiae καὶ δὲν εἶναι τὸ μόνον. Ἀναγκαστικῶς θὰ ἀναζητηθοῦν νέοι μείζονες χώροι ἐρεῦνης ἐκτὸς τῶν κατὰ παράδοσιν κλάδων καὶ ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς παιδείας. Μοιραίως ἢ ἀναπόφευκτος αὕτη στροφὴ θὰ ἀποβῆ εἰς βάρος τῶν Ἑλληνικοῦ καὶ Ῥωμαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος ἐπιστημονικῶν δραστηριοτήτων. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὀφείλει νὰ μελετήσῃ ἐγκαίρως τὴν κατάστασιν καὶ νὰ λάβῃ πάντα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποσοβήσουν ἢ θὰ περιορίσουν τοὺς σαφῶς διαγραφομένους κινδύνους.

Ἰωάννης Ν. Θεοδωρακόπουλος

Διονύσιος Ἀ. Ζακυθινός

Β΄.

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

**τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας κ. Σπυρίδωνος Μαρινάτου
περὶ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ Γ' Διεθνὲς Κρητολογικὸν Συνέδριον
ἐν Ρεθύμνῳ Κρήτης**

Ὁ ὑποφαινόμενος, ἀντιπροσωπεύσας καὶ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν εἰς τὸ Γ' Κρητολογικὸν Συνέδριον, ὠμίλησεν ἐν Συνεδρίῳ ὀλομελείας περὶ τοῦ θέματος Μινωικῆς καὶ Θηραϊκῆς τέχνης. Ἡ κυρία γραμμὴ τοῦ θέματος ἦτο ἡ ἑξῆς :

Ἀναμφισβητήτως ἡ Μινωικὴ τέχνη εἶναι πανταχοῦ παροῦσα εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἐπομένως καὶ ἐν Θήρῃ. Ὑπάρχει ὁμως ἰσχυρὰ αὐτοτέλεια εἰς τὴν Θηραϊκὴν τέχνην. Ἐκδηλοῦται αὕτη εἰς ἀνεξάρτητον, ρωμαλέον πνεῦμα εἰς τὴν ἀνωτέραν τέχνην (τοιχογραφίαν) καὶ εἰς κεραμεικὴν μὲ ἰσχυρὸν τοπικὸν χαρακτήρα.

Τέλος ὑπάρχουν ὠρισμένα σημεῖα, ὅτι ἡ τέχνη τῆς Θήρας ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τὴν Μινωικὴν Κρήτην. Ὁρισμένα σχήματα ἀγγείων, ὠρισμέναι σχηματοποιήσεις τῶν βράχων ἐπὶ παραδείγματι, εἶναι προελεύσεως Θηραϊκῆς.

Θεωρεῖται, ὅτι πιθανῶς ἰσχυρὸν κῦμα Θηραίων προσφύγων κατὰ τὴν γιγαντιαίαν καταστροφὴν τοῦ 1500 π. Χ. λόγῳ ἐκρήξεως τοῦ ἠφαιστείου, εὔρε καταφύγιον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Κρήτην. Ἐκεῖθεν δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ἢ ἐν λόγῳ ἐπίδρασις.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Σπ. Μαρινάτος